

Mireia Ferran GERENT FUNERÀRIA FERRAN

“Vivim d’esquena a la mort i l’única manera perquè deixi de ser un tabú es parlar-ne”

La Mireia Ferran està al capdavant de la Funerària Ferran, una empresa de tradició familiar de finals del segle XIX.

 Ctra. de Ribes, 8-10 | 08600 Berga

Quin càrrec ocupes?

El meu càrrec a la Funerària Ferran és de gerència, el que passa és que la nostra empresa és molt petita en comparació a altres macrogrups, per tant, em toca fer moltes altres tasques, depenent del moment.

Què és el pitjor i el millor de la teva feina?

El pitjor són els horaris, les guàrdies i la responsabilitat. El millor és la satisfacció de poder ajudar en moments difícils.

Mireia Ferran

GERENT FUNERÀRIA FERRAN

Com has arribat fins aquí i quina ha estat la teva trajectòria?

Estudiava turisme i tenia una feina dins el sector. Llavors no tenia intenció d'entrar al projecte familiar. De fet, no sabia que seria la meva missió de vida fins fa relativament poc que me'n vaig adonar. Vaig plantejar-me tornar a Berga perquè volia crear una família amb el meu company. I va ser llavors, quan vaig estar instal·lada a Berga, que mentre pensava què faria el meu pare em va dir la frase que em va fer replantejar el meu futur i deixar el sector del turisme: "perquè no participes en l'empresa, a la fi treballem en l'últim viatge de les persones, no cal que muntis una empresa de viatges". Poc després va morir d'un infart i jo vaig entrar a formar part de l'empresa.

De turisme a funerària, és un canvi. La feina t'agrada?

Sí, sempre m'ha agradat, però crec que és una feina de molta responsabilitat. Quan tens un mal moment, que el tenim tots, a la feina repercuteix i costa molt donar el millor servei possible quan tu no estàs bé. Ja sé que passa a totes les empreses, però en una funerària és més difícil de gestionar, perquè tens una responsabilitat ineludible.

Com és estar al davant d'un negoci que data de finals del segle XIX i de tradició familiar?

Sóc la quarta generació al capdavant de la funerària i inicialment veníem del món de la fusteria i dels cecílies, van ser l'inici del concepte de les funeràries tal com es coneixen ara al Berguedà. Estic molt orgullosa de poder mantenir l'empresa activa i espero que pugui continuar en futures generacions.

És difícil?

Sí, sincerament ha estat difícil compaginar horaris, ser mare i gestionar l'empresa amb diferents punts de vista familiar. Però aquí sempre hem estat homes i dones, no ens agrada diferenciar-ho. Som un equip de persones.

La mort és un tabú?

Sí, aquí vivim d'esquena a la mort. L'única manera perquè deixi de ser un tema tabú és parlar-ne, integrar-la en el dia a dia, no tenir por, poder escollir com morim, poder-hi reflexionar, poder entendre-ho...

Com va ser viure la pandèmia en una funerària?

La pandèmia va ser un aprenentatge dur i feixuc, però tant jo com els meus companys de feina vam tenir clar que estàvem per ajudar, cosa que aprofito per agrair. Van haver-hi moments difícils, tots teníem la nostra pròpia realitat fora de la feina, a més fèiem moltes hores i el sobre esforç ens va portar a moments d'esgotament. D'entrada ens va agafar per sorpresa, com a tothom. La por a la mort va estar molt present en el primer moment, els protocols no arribaven, i el material i equips especials tampoc. Les dades de sanitat ens atabalaven, els protocols canviaven constantment, i nosaltres no teníem gaire temps de pensar en res més que fer la nostra feina i donar un cop de mà a les famílies que veien com els seus éssers estimats marxaven en una solitud esfereïdora. Vàrem fer una feina d'acompanyament important. Amb el temps es va anar suavitzant i val a dir que la pandèmia ha portat molts canvis pel que fa als comiats. S'ha perdut una mica el protocol funerari i les famílies s'acomoden dels seus familiars amb més llibertat d'elecció, les cerimònies en general han minvat i les incineracions s'han incrementat.

Mireia Ferran

GERENT FUNERÀRIA FERRAN

Creus que la teva feina seria més o menys fàcil si no fossis una dona?

Jo no he tingut mai massa problemes, suposo que tinc un caràcter fort, no sabia que dir. Jo soc molt guerrera també, que aquesta part l'he hagut de deixar de banda, perquè clar, estàs constantment fent guerres perdudes...

Sinó, potser no series on ets?

Segurament que potser no... però no m'agrada gaire recrear-me amb el tema de la dona. Penso que evidentment que venim d'un món masclista, però també penso que tot depèn de l'individu, si tu et deixes trepitjar o no... clar, estem parlant que ara hi ha moltes dones que estan trepitjades, perquè elles volen, perquè és lo fàcil... clar, jo no he tingut una vida fàcil,

A què et refereixes?

He lluitat per tot, he lluitat per estudiar, he lluitat per anar a Barcelona... i al final, t'has d'enfrontar, has de lluitar. Penso que pot lluitar tothom i que el victimisme que hi ha hagut i que hi ha amb la dona és molt bèstia, perquè penso que si he pogut sortir endavant, tothom pot sortir-ne... A més a més, aquí a la funerària hi ha més homes per un tema de força, perquè clar, no vulguem ser les dones de "oh és que les dona és igual que l'home", no, no és el mateix, per molt valenta que siguis has de saber quines tasques pots fer i quines no pots fer. Nosaltres som un 40% de dones, però sempre hi ha hagut un equilibri... i sempre he deixat l'empresa a la Fina, que m'ha permès anar de vacances i m'ha permès a fer de tot, jo li agraeixo molt. Així aquí hem manat més les dones que els homes.

Què és el millor i el pitjor de la teva feina?

El millor és la fortalesa de saber-me sobreposar. El pitjor és que hi ha molts moments difícils i la veritat a vegades no trobes la millor solució i per molt bé que ho vulguis gestionar, com que tractes amb sentiments, a vegades t'equivoques... i no és que et repercuteixi a tu, sinó que afecta al client que està esperant i que està passant per un moment difícil, o voler solucionar les coses i no tenir els mitjans perquè estàs amb l'administració...

Un altre problema és que costa molt trobar personal.

Quin és el teu lloc preferit del Berguedà?

Per mi n'hi ha molts, però potser el millor seria casa meva, per poder-me aïllar de moltes coses... També potser és l'edat, però un dels meus llocs preferits són els Rasos de Peguera. És un lloc que em transporta a la infància.

Si tu també vols sumar-te a la iniciativa, envia'ns un correu amb les teves dades a aceb@aceb.cat